

El Gallo Madrid

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

PRECIO 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Estanco, n.º 5, calle Nueva, 18.

Los Sindicatos Únicos contra el separatismo

Habla "Solidaridad Obrera"

Al proclamarse la República en España, los elementos nacionalistas de Cataluña procedieron inmediatamente a la proclamación de la República catalana. Desde el primer momento, aunque marchando de acuerdo con el movimiento general de la Península, advertimos un peligro para el movimiento revolucionario al ver cómo se constituía y pretendía actuar el Gobierno provisional de Cataluña. Un peligro, porque conocemos el problema y sabemos que las fuerzas republicanas de todos los matices de la región y del resto de España han de oponerse a la constitución del «Estat Català», máxime teniendo en cuenta que esta fuerza no cuenta con las simpatías generales del pueblo.

Este peligro, de momento conjurado, puede aumentar seriamente la vida de la naciente República española y comprometer las libertades ciudadanas si los que deben inspirarse en las necesidades del bien general persistieran sistemáticamente en sus propósitos.

De la pugna entre Barcelona y Madrid se aprovecharán—lo han intentado ya—los elementos reaccionarios, que sa-

bemos andan por ahí coleando, dispuestos a coger por los cabellos la primera ocasión que se les presente.

Es de todo punto necesario que los ciudadanos del «Estat Català» se convencen de que la admiración que se siente por la venerable y estimada personalidad de Maciá no tiene ninguna relación con los deseos del pueblo catalán. Este no permitirá nunca que se pongan límites y fronteras entre él y sus hermanos de las demás regiones.

Especialmente los obreros no consentirán jamás que las barreras políticas separen al proletariado de España.

La C. N. T. se opondrá enérgicamente a esta división de los trabajadores hispanos.

Hemos proclamado siempre que las fronteras son el mayor enemigo de los obreros organizados; y si nuestras organizaciones tienden a un abrazo internacional por encima de todos los obstáculos, es muy natural que no aceptemos más divisiones de las que sufrimos.

Hay un caso que debería ser un ejemplo y una advertencia para los románticos nacionalistas que, siguiendo los errores de la tradición, quisieron proclamarse en cantón independiente. Las fuerzas liberales y revolucionarias de

Portugal han manifestado su deseo de constituir la Federación de Repúblicas de Iberia. Los ciudadanos portugueses, con un espíritu de fraternidad universal digno de admiración, quieren pasar por encima de las fronteras y abrazarse en lazos de sincera amistad con sus hermanos de España. Por un excesivo sentimiento de amor propio, algunos catalanes quisieran romper los lazos de unión con el resto de la Península. El contrasentido es de una evidencia decepcionante.

Sabemos muy bien, y lo hemos dicho en más de una ocasión, que los republicanos de Cataluña son mucho más avanzados que los republicanos del resto de España, y muy particularmente de los que constituyen el Gobierno provisional en Madrid. Pero entendemos que el pueblo catalán puede disfrutar de las máximas libertades que se pueden elaborar al amparo de la más amplia autonomía en la constitución de una República federal. Lo demás es absurdo e irrealizable.

Conste que, sin ser republicanos ni políticos, no estamos dispuestos a que por un juego de romanticismo y de sentimientos tan respetables como todos, pero sin posibilidades de realizaciones

ACEITES Y GRASAS MINERALES
-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi

- Subida Catedral, 4

G E R O N A

prácticas, se provoquen rozaduras que puedan comprometer la salud de la revolución.

La C. N. T. está aquí para oponerse al quebrantamiento de la unidad revolucionaria, cuya consecuencia inmediata sería el triunfo de la reacción.

Ya en la Conferencia de izquierdas tuvimos que hacer observar las intemperancias de algunos elementos de "Estat Català"; intemperancias que, sin la oportuna intervención del venerable Maciá, hubieran malogrado la labor de aquella Asamblea.

Como entonces, el querido amigo Maciá debe intervenir para evitar que la exaltación de los sentimientos nacionistas destruya el edificio revolucionario.

Pensad sobre todo, ciudadano Maciá, que los trabajadores que os dieron el voto, como vos afirmáis, no lo hicieron para que se les separe de sus hermanos. El plebiscito del día 12 se manifestó contra la reacción de Cataluña y España y por la libertad de todos los ciudadanos de la Península.

La C. N. T., con sus principios libertarios y su organización federalista, vive en el corazón de todos los trabajadores de España y sabe extender su mano por encima de las fronteras para abrazar a todos los trabajadores del mundo.

Vuestra República federal debe abrazar a los ciudadanos de todas las regiones y no consentir que los excesos nacionalistas se impongan para declarar como enemigos nuestros a los que viven en la otra orilla del Ebro.

Por la libertad y la fraternidad universal estamos con vosotros. Y contra

todos, cuando se intente servir a la reacción y dividir a los pueblos.

MOCIÓN

Se ha reunido en Madrid, el Consejo Nacional de Sindicatos Únicos. El 22 comenzaron las sesiones y asisten numerosos representantes regionales, entre ellos los de Cataluña.

En la primera sesión se revisaron las credenciales y se discutió el hecho suscitado por la proclamación de la república catalana, y se aprobó la siguiente moción:

«Hay en el alma del hombre una predisposición innata: ser libre, independiente; pero esta libertad, esta independencia, ha de estar garantizada por un pensamiento común: la vida afianzada por la solidaridad y el apoyo mútuo. La razón y el absolutismo empujan al pueblo con más tesón hacia la conquista de esta libertad.

Cataluña ha marchado siempre a la cabeza de esta cruzada. Las demás regiones han visto con simpatía el gesto rebelde de Cataluña y siempre se hallaron dispuestas a ayudarla. Hoy el problema ha cambiado. Cayó el régimen, se destruyó el absolutismo, alborean de nuevo días de libertad; pero esta libertad, este deseo de separación que ha de estar garantizado por la unidad universal, pretende colocarse en una sombra: la sombra del separatismo catalán.

La Confederación Nacional del Trabajo no puede aceptar el separatismo que quebranta la unidad y la vida orgánica del proletariado; no le empele a ello el afianzamiento de la República co-

mo sistema de gobierno, ya que los problemas jurídicos, económicos y humanos que ha de resolver el proletariado están más allá de República como de todo sistema que oprime la libertad del hombre. Para los trabajadores no hay régimen, ni patria: hay hombres, hay armonía, hay humanidad. Dentro de la humanidad hay, sí, necesidades económicas con sus costumbres, su idiosincrasia.

Esto que está en la propia naturaleza del hombre, ha de ser, tiene que ser respetado dentro del sistema federalista que ha empezado en España, llegará a Europa y abrazará a toda la humanidad. Pero esto más que separar, une; más que disgregar, suma, afianza. Por eso hoy, ante el nuevo régimen que nace, la Confederación Nacional del Trabajo declara que con toda energía, poniendo toda su fuerza en la calle, se opondrá a todo deseo separatista, ya proceda de la región catalana, Galicia o Vasconia, desde la huelga general a la insurrección armada. Desde la resistencia pasiva a la desobediencia civil, usará todos los medios para anular el poder que pretenda romper esta unidad, ya que en la historia del proletariado y en la Confederación Nacional del Trabajo no está ir a la regresión, sino caminar siempre más allá en busca de la absoluta igualdad jurídica y económica.

Este espíritu de concordia hacia situación más amplia la llevará a todas las regiones por medio de mitines nacionales siendo prólogo de esta campaña un grandioso acto público, en Barcelona, en el que estarán representadas todas las regiones y hablará el alma de todos los esclavos para fortalecer así el nuevo paso hacia la solidarización del deseo federal que vibra en toda la colectividad.

Llauneria, Lampisteria i Electricitat

:-: Joaquim Ribas :-:
Perelada, 56 Figueires

WATERS de gran calitat a 48 PTES.

Banyeres xapa acer desde 1'40 ptcs.

Lavabos desde 65

Videts desde 60

Grans existències de LAMPARES de menjador desde 11 pessetes; de saló, desde 15.

Demaneu preus i pressupostos

Espanya evolucionada

per R. V.

Gustau Le Bon, el gran filòsof francès, ens manifesta que "els pobles evolucionen generalment de manera de posar-se en relació amb les necessitats que les circumstàncies fan nèixer". Quan aquesta evolució no es fa prou depressa, llavors esdevé l'evolució vio-lenta, la Revolució.

El nostre país, Espanya, necessitava de segles ençà i necessita més encara avui, que l'evolució del poble es descapelli de manera més ràpida i progressiva que fins els presents moments. Les circumstàncies que han encinturat el poble espanyol semblaven no pre-crear pas necessitats agudes que imposessin un desvetllament viu de la idiosincràcia espanyola; però això era als ulls dels forasters que no coneixen l'ànima que ens abranda i la capacitat de sofriment de que som capaços. Quants segles porta Espanya de constant re-bellió contra dels poders constituïts? —Certament que ningú gosaria compa-tar-los de tants com són; però la clofolla amb que ens encalaforaren els po-ders constituïts era tan massisa i her-mètica que debades foren els esforços ermerçats per despullar-nos-en. I la clofolla venia mantinguent-nos amb un cos raquític i esquifit, a nosaltres que deliràvem per arribar a tenir una per-sonalitat lliure d'armatostos engiponats que ens contrafiguraven de cos i de pensament. Les circumstàncies per nosaltres era com si no fossin, car queda-van esmorrades davant la gruixuda closca que ens abrigava. Teníem i te-níam ampla terra per ésser treballada (el latifundi) i no podíem, per mor de la nostra misèria corporal que ens feia impotents i despullats a les escomeses legalistes del "señorito" propietari que s'hi regalava en elles deixant-les per pastura dels "toros" braus o sim-plesment com "vedats" per a la caça.

L'economia hidràulica d'Espanya és tant potent que desenrotillaria cinc mi-lions de cavalls de força, i actualment ja fa prou si arriba més enllà del 880 mils.

Fantasegem la gran indústria que en-sorgiria d'aquest aprofitament hidràu-lic; l'increment i la ponderació que do-naria a la nació un aital recurs produc-

tiu; i els milers de braços que treballa-rien en l'aplicació industrial.

Tindriem una agricultura moderni-za, a base dels embassaments que es farien i aprofitant d'ells l'aigua que s'escolaria pels salts que mourien aques-ta potència hidràulica.

La xarxa de comunicacions i trans-ports fóra extraordinària tinguent en compte el baix preu que costaria l'ener-gia propulsora.

Igualment que la il·luminació i altres serveis que en l'actualitat tenim desa-tesos, perquè sempre la crosta d'equi-noderm ens ha impedit de sorgir en unes circumstàncies que creessin ne-cessitats.

Podríem creure que vivim com en els temps d'Indibil i Mandoní, acampats en llogarrets i fugint per les boscúries quan la petja del ciclop cesarià ens amenaça. Això si les boscúries no les haguessin talades. No és pas ben igual; però la tirania perpètua creada des que

imperaren Isabel de Castella i Ferran d'Aragó, podem dir que ens han deixat a l'estatura cretinoide que avui som. Poques claraines hem tingut en aques-ta mar de segles tirànics, i elles foren l'intent dels Remences empordanesos, en el preludi; la dels Comuners de Cas-tella, degollats a Villalar; els temps de Carles III, expulsant el jesuitisme, i pot-ser ben bé prou.

Avui que les circumstàncies del Món ens han creat unes necessitats fent-nos homes, aprofitem-les; siem-ne dignes contribuïnt a l'adquisició d'una ciuta-tadania que mai hauríem disfrutat.

Les hores actuals, pels espanyols, són les mateixes d'aquell "Adormit" que ens presenta l'insigne Mr. H. G. Wells en una de les seves fantasioses i educatives obres: Ens trobem amb una educació i una preparació pròpies de deu segles en retard i dins del movi-ment esplèndit de la gran civilització humana. La nostra intel·ligència pecu-liar però, d'espanyols de brot, ens farà possible d'incorporar-nos al moviment, i fins d'esser-ne capdavanters si sabem mantenir la República que acabem de guanyar cívicament i amb un exemple de llum admirable per tothom.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

MESURA DE SENY

per GORA RUSEL

civilització a casa nostra.

Ens referim al decret tancant l'in-grés a les Acadèmies militars. Per Espanya i tots els països, el militarisme, i sobretot muntat en gran escala, per-judica i mata l'ànima del poble i fineix empobrint àdhuc la força del mateix exèrcit. Els pobles, avui encara, poden tenir un exèrcit que pugui defensar-los; malgrat però que Dinamarca ens de-mostra amb el seu fet que això no és

necessari. Però admetem encara l'existència d'un exèrcit; el que no és admisible és la consagració d'una burocràcia militarista que s'ensopeix i perd prestigi, no havent-hi mutació constant. Per resoldre aital estancament, res tan atinat com tancar amb forrellat per molts d'anys, o per sempre, les acadèmies militars.

Així ocurrerà que una colla de jovent, treballadora i que li agrada distingir-se amb la braó del seu pit i el lluïment personal, s'entrenarà en altres rams i deixarà lliure la carrera militar, dintre de la qual els qui ara hi són donaran més bon rendiment, car se'ls podrà millorar fent-los més suggestiva la professió a què s'entregaren amb disposicions i plans que no serien

possibles sota el pes feixuc de noves promociions que anessin entrant.

Altrament el Govern s'estalviarà bona picossada de milions que podran destinarse a cultura i obres públiques on les capacitats que abans haurien sigut militars, ara hi figuraran com a preferents ciutadans.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixeria el legitim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixeria d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

De dret a la comarca

per ELIES BACH

Un decret ha condemnat a mort les artificioses «províncies» que informaven la regió catalana. Res mor, que res no naixi. El principi de vida és un cercle d'anells en espres ascendents. Moren les províncies i ens asseguren que del cos victimat d'elles en sorgirà robusta la institució comarcal, que té una tradició llegendària, gairebé prehistòrica i que, com si diguéssim, és la clara del rovell de l'ou, que en el nostre cas és el Municipi del cap de partit. Si és d'aquesta manera que es vol tornar a la terra de Catalunya, i amb ella a la d'Espanya, aquella esplendorositat de què es féu gala en els temps migevals quan tot eren cantúries àdhuc al peu dels castells, celebrem el decret. Però si per d'acà amb aquest decret creaven un nou centralisme solament favoreixedor de la xucladora Barcelona, en protestariem. Els catalans tots sabem que Barcelona és una mestressa carregada de deutes, procurats pel seu mals caps i la seva fetxenderia. Sabem tots els catalans que a Barcelona necessiten molts de diners per sortir-se'n del trencacoll, de l'usuraria a que s'han ficat, i perxò temeríem que el decret occidor de les «províncies», en lloc d'enfortir les comarques, centralitzés cap a Barcelona. No ho permetriem de cap manera els que estimem la nostra terra, car ella mereix tot el respecte.

Ens prometen la intensificació dels organismes de beneficència i els plans

de cultura que tanta falta ens fan, portant-nos per la correntia de la democràcia. Aquesta promesa, talment, ens satisfà.

La premsa diaria la publicava de la faisó que copiem:

«LA DESAPARICIÓ DE LES DIPUTACIONS NO SIGNIFICARÀ UN CENTRALISME BARCELONÍ.—La institució del Govern de la Generalitat i la desaparició de les Diputacions, ha de retornar a l'ànima de les comarques vives de Catalunya accentuant la fesomia d'aquelles capitalitats, indrets o institucions que l'artifici havia migrat; obrir camí franc i natural a tots interessos morals i materials de la tradició i del progrés que la nova estructuració ha de respectar i encoratjar amb totes les garanties que mereix la personalitat, conservant a les capitalitats de les províncies els organismes representatius dels seus interessos i afavorint-les amb els propis recursos de Barcelona que seran expandits arreu de Catalunya.

La desaparició legal de les Diputacions, no significa per tant, la creació d'un centralisme barceloní, sinó, al contrari, respectant tots els interessos creats a les províncies, aquestes veuran intensificades llurs institucions creadores de riquesa i llurs mitjans d'atendre les necessitats de la beneficència, de la cultura i de totes les manifestacions de la ciutadania més democràtica».

* * *

Aquest és el programa que venim predicant des que nosaltres, **la galeria**, existim. Aquesta és una bandera que sempre flamegem: l'Empordà, per exemple, primer que tot i el agermanat a tot el món. Aquells que quan sentàvem aquests principis se'n reien, ara en poden prendre bona nota.

Visca l'Empordà!

Satisfacció

La tenim plena en veure que «Empordà Federal» no empra aquell lèxic de bahanades tant impropri d'un aital portantveu. D'aquesta conducta n'estem molt satisfets, car és una revelació de què la gent se fa més educada i entra de ple pel camí de la civilització. Figueres triomfa, i el bon seny també.

Agraim coralment la distinció que el confrare ens fa d'assemblar-nos a «Solidaridad Obrera», de la qual avui en copiem un article per bandera nostra. El nostre orgull és immens de veure'ns per fi classificats, **LA GALERIA**, entre les rengleres d'un estament social que és el més pur, el més honrat i el més selecte d'entre tots els altres que composen la humanitat; perquè l'estament proletari està sempre prompte al desinterès i a l'ajuda fraternal. La distinció que ens fa el confrare és l'aplaudiment a una conducta que no volien ells admetre; i aquest aplaudiment ens ha arribat al cor, malgrat que algú vulgui creure que és de mofa.

Gràcies doncs, l'«Empordà Federal», confonguent-nos amb «Solidaridad Obrera»; d'ells certament voldríem ésser—i ho hem volgut sempre—perquè ells són els infims, són els darrers, i com va dir el Crist: «pels darrers serà el regne dels cels», que a la terra ben aviat li direm govern del proletariat.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Coses d'altre temps

per PERE PASSASSERRA

Es fa remontar al segle XIII el privilegi d'establir-se una colla de jueus procedents del call de Girona, a Figueres, constituint sinagoga al Carrer Magre, dintre les muralles de la vila.

Una costum d'aquella pregona època, que perdura fins a les primeries del segle XVI, diu que en passar per aquell carrer el Santíssim Viàtic, o les imatges de les processons del culte catòlic, se cobrien amb un vel, sospenant-se els cants litúrgics mentre s'atravessava el referit carrer Magre.

El radi jueu es tancava amb dues portes durant les nits per evitar disturbis dels elements fanàtics d'ambdues religions.

L'entrada dels gitans a Catalunya, d'ignorada procedència, es fa originària del XIV, període en què s'escamparen per tot l'Empordà, especialment a Figueres i a Castelló d'Empúries.

En nostra ciutat s'establien, per or-

dre dels cònsols, com els jueus, en un carrer determinat, que també fou incommunicat per les nits. Aquest carrer era el de Tortellà, anomenat per un bon nombre d'anys «Carrer dels Gitanos».

**

En l'any 1799, les campanes de l'Església Parroquial voleiaren en tocs de festa major, congregant els fidels al temple per haver sigut donades al tresor de Sant Pere les relíquies de Sant Antimo i de Sant Climent, col·locades en unes escultures de mig cos. Aquestes relíquies presidiren mantes de les processons a Recasens, per a cercar la tramuntana, desapareixent quan la invasió francesa, sense deixar rastre d'elles.

R A L T A: Aprenent adelantat que vulguí millorar.

R A Ó: BARBERIA MUNTADA

Muralla, 5 ————— Figueres

El governador de les terres gironines

Per primera vegada en la nostra costum parlarem d'una autoritat governativa. Fins avui fòrem enemics de acatament a les forces d'autoritat en el poder. Elles acoren un principi de sotmissió i vassallatge que avorrim. Nosaltres que endins nostre hi portem totes les inquietuds de l'ésser lliure i liberal, perxò érem paret morta, sense eco ni ressó per les persones representatives que ocupaven el govern civil de les nostres comarques. Ara és altresment; en aquesta plaça d'afalag i predestinada al serviment dels particularismes, concupiscències i ambicions de cacics i prestigis de casinet, hi és a davant un home, capacitat, amb tots els drets i sapiguent els deures del ciutadà. I tot ço escrit totjust mateix, ho diem sense coneixer d'ell l'historial anterior amb que solien volquer acreditar-se les autoritats en manifestar-se. De don Jaume Simó Bofarull només en sa-

bem el que n'ha escrit la premsa diària en nomenar-lo el govern de la República pel càrrec que ocupa. Que és advocat i ex-alcalde de Reus. Pas res més. Però això que és tan poc no ens ha pas decantat a fer-ne l'impronmtu que ara ens proposem. De cop de vista; de primera impressió que hi hem parlat volem jutjar-lo, i convençuts estem de no equivocar-nos. Ell és tota una incorporació; la figuració del ciutadà romàntic i sempre esperançat; bon jutjador i arrauxat per totes les empreses perilloses. La seva persona l'hem vista darrera les barricades del 48 a París; l'hem sentit conspirant a les boires tenebroses d'una soletat palial amb altres amics i altres romàntics com ell que volien la llibertat del poble. A Itàlia del segle XIX, fóra «carbonari»; a la França de Caterina, hugonot; a l'Espanya de Felip, el sanguinari, heretge rebel; visquent en temps

d'Isabel II, un altre Larra. Avui governador civil de la República; donant tot l'abast a l'amplitud de la paraula «civil», i encara tot l'honor i el valor a la República, que per ell estem segurs que és quelcom més que una forma de govern, és la consagració d'un ideal sentit dins de l'ànima ardena tota una vida.

El seu tracte és planer, franc i obert com la nostra plana empordanesa; no vol enferfecs protocolaris; i un bleix de tramuntana canigonerca diríem que li esbul la les cançoneries que hom volgués contar-li. La vivor d'uns ulls negres i ardents ens diuen que el revolucionari és ferm i segur com una roca en mig de la torrentera desafiant l'empenyada bramuladora de les aigües. Un front ample i lliure ens proclama que els seus pensaments són clars, nobles i alts. Que per ell no hi han rancúnies ni baixeses; que vol i estima la cordialitat, a la qual hi contribuirà cremant-hi, si cal, el seu cor i el seu prestigi. Per davant de tot, la Justícia que és la Suprema Raó i l'Esperançadora que recull els homes inquiets i enemics de blincar-se a les potestats artificials.

Es d'aquesta fusta pel nostre entendre, el governador destinat a Girona, CIUTADA don Jaume Simó Bofarull, el retrat del qual trobem arreu de les nostres viles lliberadores i al qual, des de les planes de la nostra modesta publicació, saludem coralment amb la confiança d'haver jutjat un HOME amb tota la vàlua de CIUTADA.

E s vend equip complet per soldat de quota completament nou.

BON PREU

Rao en aquesta impremta

ESCUELA PARTICULAR DE INSTRUCCION PREMILITAR DE CUOTAS «SPORT FIGUERENSE»

Abierta la matrícula desde 1.º de Febrero para los mozos de cuotas del actual reemplazo. Al matricularse se obtienen los derechos de Socio del Caeino. Es la más antigua de este partido judicial.

En este curso se abrirá una sección para mozos no cuotas que deseen reducir el servicio de ocho mozos mediante certificado de aptitud, según reciente Real Orden.

Informes completamente gratuitos sobre reclutamiento.

Peluquería de señoras PIERRE

Cervantes, 10, 1.º Teléfono 23

FIGUERAS

Masajes - Manicuras - Tinturas inofensivas

Henné y líquidos - Especialidad en postizos y pelucas. Rayas invisibles

Permanentes desde 15 pesetas

PIDA V. HORA

SPORTS

Una esclatant victòria unionista amb el Girona per 5 gols a 1

Glosari d'esports

Diumenge passat ens visità el Girona F. C.; amb aquest equip hi teníem un compte a saldar; era el partit celebrat a Girona que en venceren per 4 a 1.

Així com en el camp del Girona ens derrotaren gràcies al parcial arbitratge

GUTIÉRREZ

porter de la Unió Sportiva, a qui l'afició figuerenca volria veure'l jugar un dels dies de fira

a totes les maraveleries que el senyor

del xiulet els hi permetia, en el nostre terreny, els vencérem per joc, per entusiasme i sobretot perquè els nostres jugadors tenien xutera i clavaven cada xut, que si tots van a porta, en compte de guanyar per 5 a 1, guanyem per 12 gols.

Els dies de Santa Creu ens visita el F. C. Barcelona.*

Lo que han de mirar els senyors directius és que es pugui fer un bon equip digne de defensar els nostres colors.

No n'hi ha prou de guanyar com amb el Girona, per exemple; lo que se ha de demostrar és que "juguem a futbol".

Per què no s'hauria de mirar de fer aquest equip?

Brú

Prat-Vernet

Medina-Bosch-Madern

Quico-Faló-Sala-Vila-Gimbernat

Nosaltres creiem sincerament que ens farien quedar com uns homes.

EL PARTIT

A les tres i mitja començà la primera part, que fou dolenta de debò, no haguent-hi una sola jugada digne d'esment. Acabà amb el resultat de 1 a 0 a favor nostre, marcat per Quico un minut abans d'acabar.

La segona ja fou una altra cosa; no vull pas dir que fos brillant, però sí que fou jugada amb molt d'entusiasme.

Lo que més ens plagué fou el convéncerdos de que els nostres jugadors eren uns grans artillers.

Els gols d'aquesta part foren obtinguts per Bosch de freekic, per Gimbernat d'un xut des de mig camp, i l'últim fou marcat per Sala d'una capçinada.

El del Girona fou marcat en una gran arrencada que els nostres defenses no pogueren tallar per estar massa adelantat.

L'equip vençedor era:

Brú

Prat-Santa

Medina-Bosch-Madern

Quico-Valls-Sala-Vila-Gimbernat

Es distingiren més per l'entusiasme que per bon joc. Un dels millors fou Medina.

A VALLS

G. E. Figuerenc, 5-U. S. Valls 2

El diumenge contingueren aquests dos equips un partit de futbol al camp de la U.S.

El partit es desenrotllà amb una sèrie de ugades magnífiques per part dels dos equips que feren gala ambdós d'una primera part esplèndida.

Aquesta acabà amb empata dos tantos. Començada la segona part es nota molt canvi per part de l'equip de Valls degut al trem que han portat el primer temps de joc.

Per això s'aprofiten els figuerencs per marcar un gol encolomat a l'àngul, obra del diminut Galobardes.

Els altres dos per no ésser menys que el primer els marcaren en Martinell i en Cara-

mazana, també d'unes jugades professionals.

Els de Valls no obstant no es desanimen i inician alguna arrencada que és tallada pel triplet mig que es mostra molt segur durant el transcurs del partit.

Acabà així el partit després de tirat un corner sense efecte a la porta dels vallencs.

El G. E. F. s'alineá així: Pujadas, Burset, Sánchez, Moya, Romaguera, Escoda, Sala, Martinell, Saenz, Caramazana i Galobardes.

La revenxa es jugarà a Valls mateix, el dia de la festa major.

L'àrbitre molt encertat i el nombrós públic que el presencià molt apassionat.

Ramblejant

per KOLIN

Santa Creu. Maria P., com cada any ha volgut amb la seva bellesa exornar la nostra vila, per admiració dels forasters.

Tanta gentilesa ens plau, certament!

Xic. Elegància suprema. Distinció exquisida. Carmen fa honor al seu cognom.

Llàstima aquella fred, aquella fred de sos ulls admirables!

Atrafegada, ha arribat de Barcelona l'enyorada Maria. No té temps ni de sortir a ramblejar.

Bé es lamenta aquell «gentil espadón» que la segueix arreu.

Arreu!

—Jo vull una Cop!

—De Vi de Quina Portolà?

—No! Una Copa de carn i ossos. De gana, per ara, no me'n falta. Me'n sobra! Una gana de...!

—De veure la Copa, vaja!

Crítiques breus de BARCELONA

per RASCAFÍ

I DIEM:

...Que uns portbouencs socis del Grup, em recomanen dongui la enhorabona des de les columnes de nostra publicació, a la reina de la bellesa i simpatia de Portbou senyoreta Carme Palé, que representarà a «Destellos» en el concurs de simpatia que es celebrarà a Arbeca l'any 1954 (?).

...Que si aquests fulanos haguessin tingut vot, (que com són jovenets no en tenen), haurien consolidat el triomf guanyat tan noblement per aquesta senyoreta. (En aquest escrutini no hi ha hagut trampa).

...Que ara les nenes portbouenques demanen se'n faci un de concurs, però que sia masculí i amb trajo de bany.

...Que si aquestes senyorettes l'organitzen, poden comptar amb uu servidor i el seu tipo.

...Que els germans Mallol de Roses vesteixen d'allò més bé i ara «le dernier cri» de la moda barcelonina.

...Que si la Francisqueta veiés el seu Mallolet petit camviat per obra i gràcia del sas-

tre amb un maniquí, creuria que això és obra de la «petulegància», (paraula francesa traduïda d'un mot norteamericà).

...Que l'Agulló ja s'afaita.

...Que encara que s'afaiti es deixa quatre pelerrots dessota la barba (istil Vandellós).

...Que en Ràfols somnia amb Santa Creu per poguer-se exhibir al camp d'atterratge que ha d'inaugurar-se un dels dies de la fira.

...Que amb el paracaigudes de paper fi patentat per ell mateix, vol tirar-se des de l'avió de Canudes i després trencar-se el cap.

...Que tot això ho porten els estudis.

...Que sempre ha tingut un caràcter així. Ja de petit, a estudi, trencava les plumes agafant-hi mosques pel cap.

...Que en Ramon de Vilajuiga, des que coneix a una Mercè, s'ha enamorat bojament de les morenes.

...Que aquesta Mercè és rossa i té una cara d'àngel capaç d'enamorar a mitja humitat.

...Que Joan Ribera de Sant Llorenç i Túbert, diuen que han trobat a la «Bohemia» una mina per explotar; però nosaltres creiem ja deu ésser explotada.

...Que aquesta mina és una «ninha» carregada de bona fe (?) que cada festa els hi paga una paquetilla de ral i a la mitja part una coca de trenta.

...Que de les «ninfes» de bona fe val més no fiar-se'n, perquè el dia que exploten ho fan de valent. (Consells d'un jove dos dies abans de fer la primera comunió).

...I res més.

Necessiteu fer una instal·lació per a regar?
Construir cloques o cubrir recs en camins i carreteres?

Empleieu canons de CIMENT FORMIGAT O COMPRIMITS que fabrica la casa

ENRIC SAGRERA

Carrer de Vilallonga

(Carretera de Roses)

Molt acreditada amb aquesta mena de treballs i on trobareu tota classe de mides i accessoris amb inmillorables condicions de qualitat i de preu.

CASA CENTRAL:

Carrer de Lorençana

GIRONA

Desesperanza, Imagen y Dolor

por GLADIVI

REITERADAMENTE A L. M.

*De ansia codicioso estoy amada mía;
leo todos los días en el azul del cielo
la incierta respuesta tuya que envidia
el amor de mi desventurado anhelo.*

Mi desconsuelo.

*Con las pupilas inquietas sigo el vuelo
en zig-zag de la viajera golondrina;
y el ave que en su raudo volar inquiero,
nada responde al dolor que en mí domina.*

Paz del sendero.

* * *

*Bucle dorado, tórtola arrulladora;
armonía de una noche primaveral;
tienes de pálida y sensitiva aurora
el canto del poeta, ensueño nocturnal.*

* * *

*Con el néctar del amor me mortificas;
encarnas bella un álito inmortal;
y sangre del corazón me letificas
con flamígero dardo del carcaj de Eros
acerado al calor de tu ebúrneo seno.*

Dolor sincero.

EL 1.er DE MAIG

per MAURICI D'ALÓS

Gairebé tots els governs del món prenen, a la mida del seu reaccionarisme intransigent, mides enèrgiques per a deturar la natural expansió de l'obrer en aquesta diada solemne i justa del 1.er de maig. Gairebé tots els governs del món oposaran a les manifestacions obres les baionetes; trencant el pas a l'allau proletari, i la sang s'escolerà de nou de les venes dels nostres germans.

En aquesta festa rituària del 1.er de maig, per primera volta en la nostra història, és possible que el treballador espanyol pugui realitzar lliurement la seva manifestació de germanor.

Celebrem-ho. La República nascuda dins una corprendora fraternització de classes, també hi pendrà part en aquesta festa del Treball. El proletariat català és el qui més dret té a celebrar-la sense entebancs de cap mena, puix que ha

sigit ell, amb el seu sufragi, el qui ha donat l'empenta definitiva pel triomf de la causa republicana.

El 1.er de maig té d'ésser una festa cívica, una festa de cor, una afirmació de pau i d'amor, un símbol lumínic d'esperança en la futura llibertat dels homes; record d'aquells jorns en què els jornalers de l'idea obtenien pels jornalers del braç els drets que, com a homes els hi pertocaven; record de la franca solidaritat que deu presidir a tots els obrers de la terra.

Vosaltres, que heu donat el vostre veredicte, teniu dret d'usufructuar aquesta ampla llibertat, donant fe de l'enllaç, que és la força vertadera que s'oposarà enèrgicament i efectiva al retrocès social de la nostra pàtria.

El 1.er de maig s'aplegeran els treballadors per celebrar sa festa. Res no po-

drà privar-la. Si, com diu Fourier, tot el món té el deure de dedicar-se a un treball que correspongi a la seva manera d'ésser, no té el dret de commemorar aquest sagrat principi de l'atracció personal?

En aquesta diada solemne pensem, doncs, en les aspiracions justes del proletariat: treballem tots, amb mútua condescència, pel seu triomf.

Però pensem també en la tràgica festa d'atur forçós que celebren mants dels treballadors del món que veuen escolar-se els dies amb els braços caiguts i el cos ert...

Per aquests, la Festa del 1.er de maig serà una befa de la Societat...

Procuri, doncs, la nova República, amb els mitjans de què disposa, de què puguin celebrar aquesta diada **tots els obrers d'Espanya**.

D'aquesta manera, ella es farà necessària i immortala.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones

VENCIMIENTO 1.º DE MAYO

Negociamos los Cupones
de la Deuda Amortizable 5 %

VENCIMIENTO 15 DE MAYO

ENSUEÑO

El plácido rumor de la enramada llegó a mis oídos armonioso repitiendo en su canto misterioso tu «Te amo» ambicionado, niña amada.

La noche bellamente iluminada reflejó en tu mirada voluptuosa, y sabiéndote, amante y deseosa Soñé en una dicha no gozada.

Cuán bello es dormitar entre las flores embebido en el placer de unos amores que sean eternos cual la luz del día; amando así mi corazón se ensancha y salen de mi pecho una avalancha de jilgueros trinando de alegría.

COMPRE SUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

AL·LOCUCIÓN

FIGUERENCS:

Honorat per la confiança dels meus companys de Consistori, en veig obligat a acceptar el càrrec d'Alcalde de la República.

En acceptar l'honorós càrrec d'Alcalde de la meva ciutat, confio en l'ajut i cooperació de tots els figuerencs que deuran veure en mí el portantveu dels seus anhels i l'executor dels seus desejos. No aspiro a altra cosa que interpretar honradament i amb tota dignitat les ànsies de progrés del poble de Figueres. Per això demano a tots els meus conciutadans de totes les classes socials als amics i correglionaris i fins a aquells que no professin les nostres idealitats, vulguin col·laborar amb aqueixa Alcaldia i amb aqueix Ajuntament a treballar pel gloriós esdevenidor de la ciutat nostrada que ha de fer de Figueres una de les joies més excuses de la Generalitat catalana dintre la República espanyola.

Els actuals moments polítics pels quals passa la nostra terra, reclamen la bona voluntat de tots els ciutadans: dels republicans en primer terme, que han de contribuir a afançar i consolidar dintre l'ordre i la confiança, la gloria República, nascuda, neta i pura, de tot desordre i malvestat, i també requereixo l'ajut dels no republicans, que han de trobar, en el seny i bon ordre de la República, la garantia del respecte i tolerància que es deu a tots els ciutadans d'un poble civilitzat.

Les portes d'aqueixa Alcaldia resten afranquides a tots els homes de bona voluntat que amb llurs consells vulguin ajudar-nos a portar a terme la feixuga tasca de la qual hem estat encarregats.

Aquests desig i prec de col·laboració, que cordialment demano, fa extensiva a tota la ciutat la responsabilitat del meu comès, ja que, inspirat en els vostres desitjos i executor de la vostra voluntat, serà el que volgueu que sigui, gris i eixorci si cadascú s'inhibeix de la cosa pública, o bé brillant i fecond, si tots hi col·laboreu amb el vostre entusiasme i les vostres iniciatives.

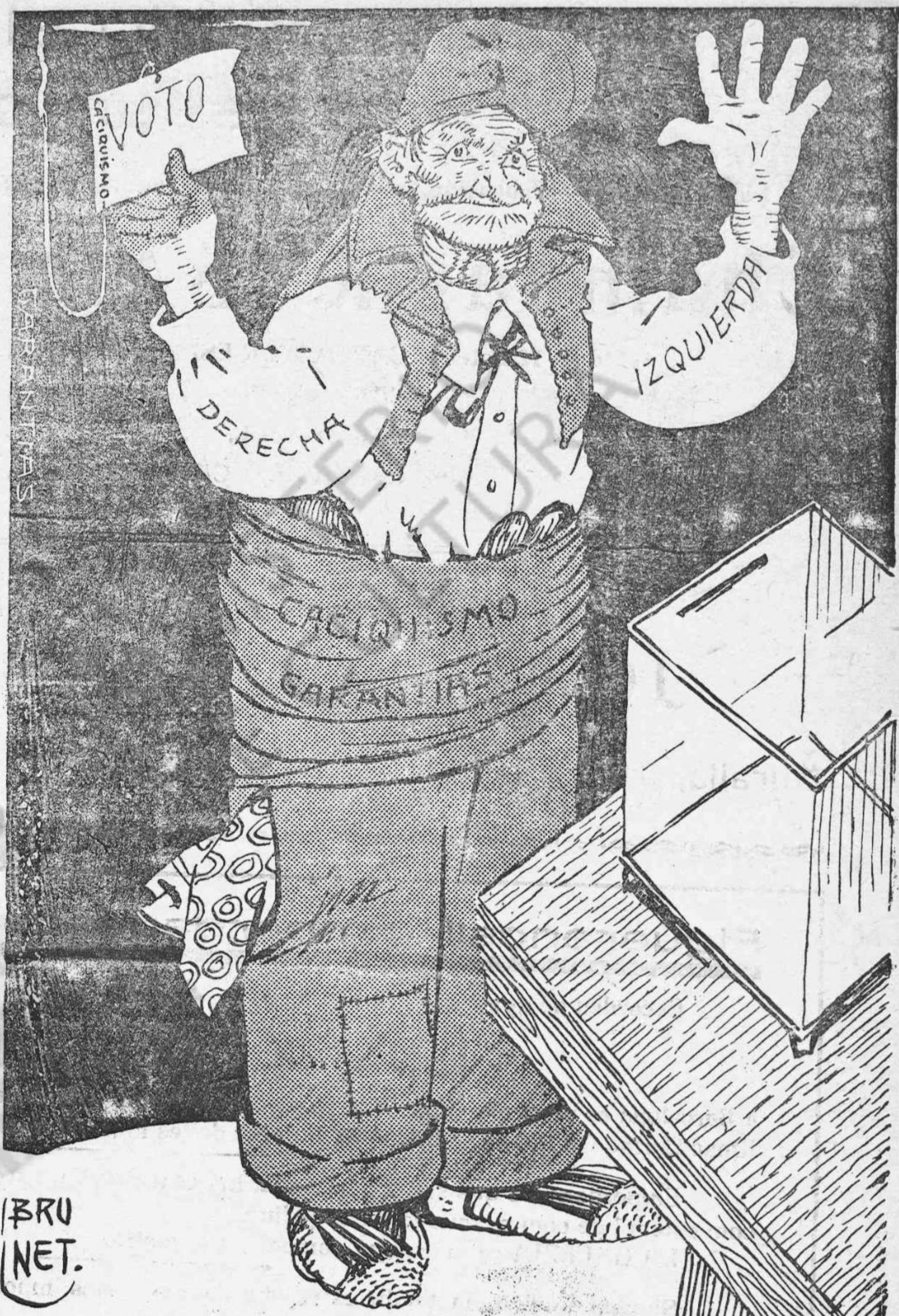
Per l'affirmació de la nostra República democràtica i federal, font de tots els drets i protectora de les més nobles llibertats, treballem tots, fent de la ciutat una obra beila i esplendorosa com totes les tasques filles de l'amor i de la mútua comprensió.

Confiat en tot ço que vos porto dit, tinc l'honor de saludar a tot el poble de Figueres, a tots els ciutadans sigui la que vulgui la seva manera de pensar, car seria per a mi un gran honor que se'm considerés l'Alcalde democràtic de tota la ciutat, per a la qual prometo treballar.

Vostre Alcalde, MARIAN PUJULÁ
Figueres, 24 Abril de 1931.

Se vende EL CAFE COLON
INFORMARAN: Vilafant, 13, Figueras y Veinat de Salt, carretera de Geronia, 176, Gerona.

Mans netes, senyors!
Visca el triomf de les esquerres!

¿Quiere Vd. ir elegante por poco dinero?

Lleve sus vestidos ha lavar o teñir a la TINTORERÍA IBÈRICA

Esta casa ha recibido los nuevos colores de moda para la temporada de verano

Limpiamos por el procedimiento a vapor seco por el cual es absoluta la conservación de la ropa.

TINTORERIA IBÉRICA

Subida a la Iglesia, 2

FIGUERAS

¿Es Vd. hombre de buen paladar?

¿Ha probado el mejor
vino espumoso?

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las fiestas señaladas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

Caja 12 botellas CARTA D'OR ESPECIAL	" 72
" " CARTA D'OR	" 48
" " CARTA AZUL	" 42
" " CARTA BLANCA	" 36

DEPOSITO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

Figuerencs!! Empordanesos!!

Recordeu bé que

LA GALERIA

a Barcelona es vend als: Kiosc Barcelonès, de la Rambla de Canaletes, al davan de l'Hotel Continental.
Kiosc Carme del Pla de la Boqueria, Rambla de les Flors, davant del carrer que li dóna nom.

Empordanesos que sou a Barcelona: LA GALERIA us posarà i us indrà sempre al corrent de
com estem i de com anem a la terra nadluia.

LA GALERIA cal que sigui companyona vostra.

Siguent sol·licitada, també es vendrà a un dels més importants kioscs de Perpinyà.

Banco de Figueras
de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

d'avui en davant

LA GALERIA

es vendrà a l'estanc número 5 del carrer Nou, 18

NOTAS

EL GOVERNADOR DON JAUME SIMÓ, AL POBLE

En prendre possessió del comanament d'aquesta província, en virtut de Decret del Govern Provisional de la República espanyola del dia 23 d'aquest mes, compleixo el grat deure de saludar a tots els ciutadans de la mateixa, oferintme'els-hi i confiant en l'esperit cívic que els anima.

Estaré al servei de tothom i m'enco^mmano al patriotisme i bon seny de tots. El nou règim, que ho és de Llibertat i de Justícia, està assegurat. Deure de tots és treballar per tal de consolidar les conquestes de la Democràcia.

L'ordre públic queda garantit, i amb el màxim respecte per a tots, lliurement otorgat, les funcions de la meva Autoritat me permetran contribuir a l'esforç comú per a dignificar definitivament la vida pública nacional.

Solament desitjo complir els meus deures i que en acabar el meu comès vos despediu de mí amb amor.—El governador civil, JAUME SIMÓ BOFARRULL.

DE LA CIUDAD

D ESPUÉS de una larga estancia en Europa central, radicando preferentemente en Munich y Berlín, regresó el lunes a nuestro país el infatigable y docto arqueólogo, profesor D. José Gibert, miembro de la Institución Bernat Metge, el cual viene llamado por el Gobierno de la Gene-

ralidad. Posiblemente nuestro querido amigo volverá a emprender inmediato viaje para otros lugares, con importante misión.

T ENIM el gust de felicitar al grup de industrials figuerencs que, patrocinats per l'acreditada casa Llove-

ras, han tingut el bon encert de dedicar un bell programa de fires a nostra ciutat.

En ell hi ha varis articles de mants escriptors i publicistes figuerencs que li donen alt relleu.

La confecció de l'impremta Ribas, de Palafrugell, és acuradíssima.

Gran fotografía Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMANO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

F. Figueras

Sastrería SÁNCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Banca ARNUS Sucursal de Figueres

Successora d'Evarist ARNUS • FUNDADA EN
1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MÀTRIU: Passatge del Rellotge

Casades de Codol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions
de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat
de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS
DE LLOGUER

CAMIONAJES DIARIO A
BARCELONA

Transporte paquetes, encargos, géne-
ros y mercancías

SERVICIO a DOMICILIO

Agencia de Barcelona

Paseo Colón, 3 - Teléfono 24050

AUTOS

GREGORI

AUTOMÓVILES DE ALQUILER
Y TAXIS

OMNIBUS PULLMAN PARA
EXCURSIONES

Transporte directo entre las pobla-
ciones de Castelló, Rosas, Cadaqués,
Pto. de la Selva, Figueras, Barcelona.

Sirvanse de la nueva organización de transporte que les ofrece la casa GREGORI a precios ventajosos.

El dia 25 tuvieron efecto también los esponsales de nuestros queridos amigos, la hermosísima señorita María Batlle con el joven Pedro Salesa. La boda se celebró con asistencia de familiares de ambos contrayentes, quienes conservarán un grato recuerdo de tan señalado suceso.

Cordial enhorabuena a los padres de la feliz pareja, para lo cual deseamos se haga eterna la luna de miel que comenzó al emprender el viaje de novios por las más importantes capitales españolas.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

El joven profesor de Historia de nuestro Instituto de segunda enseñanza don Luis Burgell, estuvo el viernes último con sus alumnos en viaje científico a Gerona.

El claustro de profesores del citado Instituto, con asistencia de todo el profesorado, sin ninguna excepción, a propuesta de nuestro amigo y titular en aquel centro docente, José

Soler Grau, acordó felicitar efusivamente a don Gabriel Alomar, ex director en la mentada casa y compañero, por su nombramiento de consejero de Instrucción Pública.

Los redactores de LA GALERIA, en su mayor parte antiguos discípulos del eximio Maestro, se felicitan y le felicitan igualmente por el honroso cargo, desde el cual tanto puede beneficiar la enseñanza tan preclaro republicano y excelente literato.

Igualmente en nombre de numerosos figuerenses le elevamos sincera felicitación.

HABRA quedado como memorable la jornada del lunes para los asistentes a la aristocrática boda de la bellísima María del Pilar Dalfó con el reputado joven don José M. Galofre. Ricos esponsales como éstos de mucho tiempo que no se vieron en la ciudad. El lujo del cortejo; el encanto de las damas; la prosopopeya de los caballeros; la gentileza de las niñas que lucían su hermosura sin par; el pavoneo de los "pollos" que las festejaban; todo estuvo majestuoso.

Citar nombres de los concurrentes invitados fuera dar una lista completa del mundo señoril figuerense; sin omitir uno, quedan al citarlos en su jerarquía, todas nombrados.

La fiesta se celebró terminada la ceremonia litúrgica, en el espacioso "hall"

del gran hotel Paris, cuya cocina sirvió uno de los más afamados banquetes.

Todo estuvo en esta boda en consonancia con la calidad de sus personajes, a los que felicitamos por el fausto enlace de la gentil pareja que emprendió su viaje de novios por las más famosas ciudades europeas.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

En la madrugada del lunes, trajeron matrimonial enlace la gentil señorita Antonia Salabert, nieta del simpático y popular don Baldomero Roig, con nuestro distinguido amigo Manuel Andrés Martínez.

Felicidades.

Un pany de bona seguretat?

**A la Serrelleri a
-- CUFÍ --**

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

El jueves, fiesta del libro, pasó, quizá por ser innovación en nuestra ciudad, casi desapercibida. En cambio se celebró con profusión de colgaduras y banderas la misma jornada de solemnidad dedicada a San Jorge, patrón de Cataluña y estatuida fiesta nacional por la Generalidad.

El domingo se efectuó el sepelio de Don Andrés Caro Carbonero; constatándose en tan afectivo acto las numerosas simpatías que en esta tierra dejaba el consecuente finado.

Descanse en paz y reciba su familia nuestro pésame.

El entierro de nuestro buen amigo Don José Subirós Sala, constituyó el domingo una verdadera manifestación de duelo al que se asociaron todas las clases sociales, pues eran numerosas las amistades con que contaba por su carácter afable y expansivo.

En tan doloroso trance nos asociamos al dolor de su afligida familia, expresando particularmente nuestro ferviente conuelo a sus hijos Joaquín y Federico.

ES NECESSITA

un noi que vulgi apendre l'ofici d'impressor en la "Ideal Tipografia",
Muralla, 4 : : : : :

A la tierna edad de seis meses, para volar al cielo, ha fallecido la niñita M.ª Nuria, flor del matrimonio Vives-Saprís a quienes testimoniamos nuestra condolencia por la pérdida del angelito de su hogar.

Se encuentra vacante la plaza de maestro de la Escuela del Pósito Pescador de Rosas. Para su provisión se abre concurso; admitiéndose solicitudes para hasta el 10 de mayo inmediato, las cuales se dirigirán al presidente del expresado Pósito.

El sueldo a percibir será el asignado por el Instituto Social de Marina. Los aspirantes a la citada plaza deberán poseer el título de maestro nacional, y su nombramiento será con carácter interino.

Casa per a vendre
Carretera de Llansà
RAÓ A L'IMPREMTA

La Ferreteria ANDREU SUÑER Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix WATTERS d'immillorable calitat a 48 Pessetes Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consorcio del Plomo en España».

HA sido favorablemente acogida y comentada la alocución que ha dirigido a la ciudad el Alcalde popular D. Mariano Pujulá, la cual publicamos en este mismo número.

**GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO**

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. - FIGUERAS

LOS alumnos del Grupo Escolar Graduado de Llansá, acompañados por su inteligente profesor, estuvieron ayer martes de excursión científico-recreativo por las ciudades de Palamós y San Feliú.

POR un breve tiempo, se encuen tra entre nosotros el acreditado odontólogo y querido compañero Don Enrique Salesa, a quien deseamos sea satisfactoria la estancia en nuestra ciudad.

CON gran satisfacción nos hemos enterado que ha sido elegido alcalde para el pueblo de Terradas, nuestro camarada de la infancia Don Narciso Renart Rieradevall. Enhora buena.

EN el mismo pueblo se ha designado para el cargo de secretario, el publicista empordanés D. Teodoro Planas, a quien felicitamos por el éxito.

CON el advenimiento de la República, se posesionaron del Ayuntamiento llansanense los federales de aquella población, nombrando alcalde al prestigioso republicano, D. Pedro Purcallas Salvá.

Los portbouenses tienen al frente de sus magistraturas judiciales a los prestigiosos demócratas D. José Torroella y D. Fernando Suñer.

-- ENSEÑANZA DE IDIOMAS --
Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perejada, 18 2.º Figueras

EN la vía del ferrocarril, cerca de Culera, se encontró el cadáver, horriblemente destrozado, de Víctor Callejo Garrido, de 24 años de edad, soltero, jornalero, natural de Carrión (Palencia) y vecino de Culera.

El desgraciado obrero fué alcanzado la madrugada del martes de la semana pasada por dos trenes, descendente el uno y ascendente el otro.

**TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA ALQUILAR**

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

DISPONIBLE
un stock de cartes franceses propies pel poker, etz.

Raó en aquesta Imprenta.

Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueras

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torra Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

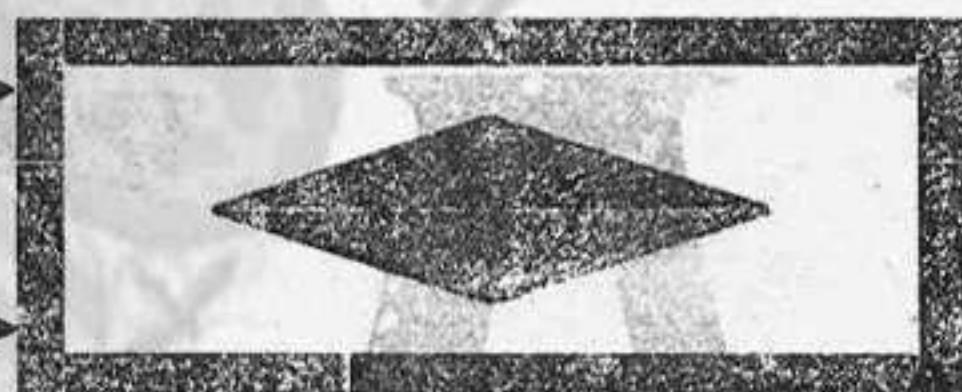
TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Prov inci de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

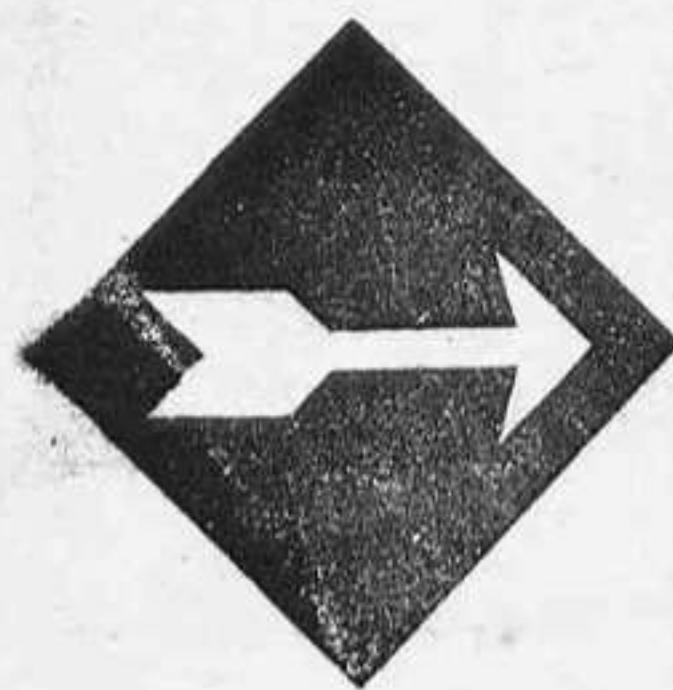
Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

FIGUERAS

**LA LAMPARA
MAZDA**

claror diurna